

METSÄLAMPI

Kas, metsälampi kaino salossansa
niin rauhallisna nukkuu iltasilla.

Kas, valkokoivut huojuu rantamilla
ja rannan kukat aukoo nuppujansa,
mutt´ taivaskuva sill´on povellansa,
sit´ illan rusko verhoo purppurilla,
ja kuuht lumoo haavekatsehilla
ja illan tähti valaa kultiansa.

Kuin metsälampi olkoon neitokainen,
mi taivaskuvat kirkkahimmat kantaa,
ja kevätrauhan sielussansa vainen
niin etsiessä taivon kaukorantaa.
Ihanne suuri, puhdas, jumalainen,
se elon tielle suunnan, määrän antaa.

Runon on kirjoittanut Aapo Pärnänen, joka toimi opettajana Keiteleellä 1895-1896. Runon innoittajina ovat olleet Vuonamossa oleva Päijänteen lampi sekä nuori nainen nimeltä Sofia Piippo.

Runo säännönmukainen sonetti: siinä on 14 säettä, jokainen säe muodostuu viidestä jambista ja yhdestä lopputavusta. Loppusoinnut noudattavat sonetin peruskaavaa abba abba cdc dcd.

(Vellamo Paananen: Rytkypolkasta iltavirteen. Keiteleen musiikin kirjo)